

7. Saleziánske pôstne obdobie

Obdobie pôstu, ktorý sme začali nás privádza k uvažovaniu o saleziánskej ceste pôstu. V saleziánskom žargóne sa často hovorí o tom, že „nerobíme zvláštne pokánia“, prípadne v rámci nášho zamerania na radosť a optimizmus dokážeme niektoré praktiky podceniť i priam opustiť. Pokánie a hlboké vnútorné úsilie spojené s námahami a obeťami boli vždy bytostne spojené s postavou nášho otca dona Bosca. On k nim pridal navyše to, že si popri tom zachoval usmievavú tvár tak žťe si to iný ani nevšimli. Tak nás učí aj Písmo.

Božie slovo

*A keď sa postíte, nebuďte zamračení ako pokrytci. Znetvorujú si tvár, aby ľudia videli, že sa postia. Veru, hovorím vám: Už dostali svoju odmenu. Keď sa ty postíš, **pomaž si hlavu a umy si tvár**, aby nie ľudia zbadali, že sa postíš, ale tvoj Otec, ktorý je v skrytosti. A tvoj Otec ťa odmení, lebo on vidí aj v skrytosti. (Mt 6,16-18)*

*Každý (nech daruje núdznym svoj štedrý dar) tak, ako si umienil v srdci; nie zo žiaľu ani z donútenia, lebo **veselého darcu Boh miluje**. (2Kor 9,7)*

- O niektorých predsavzatiach nemusí nikto vedieť, iba Boh, rob to, čo robíš bežne, uprav si vlasy, umy si tvár, nech nikto nebadá, že sa niečoho zriekaš.
- Vysokú kvalitu pôstu dosahujeme vtedy, keď začneme mať radosť, z toho, že sa postíme a zriekame, že môžeme niečo darovať. To znamená, že naše srdce je už veľmi slobodné.

Slovo Cirkvi (Benedikt XVI., Posolstvo na pôstne obdobie r. 2008)

Drahí bratia a sestry, je dobré si uvedomiť, že **prvotným cieľom pôstu** je každému z nás pomôcť – ako to napísal Boží služobník Ján Pavol II. –, **aby sme sa úplne oddali Bohu** (porov. encyklika Veritatis splendor, 21). Nech sa teda Pôstne obdobie v každej rodine a v každej kresťanskej komunite využije na to, aby sme sa vzdali všetkého, čo rozptyľuje ducha, a aby sme zintenzívnili to, čo živí dušu a privádzali ju k láske k Bohu a k blížnemu. Obzvlášť mám na mysli **intenzívnejšiu modlitbu**, **lectio divina**, častejšie pristupovanie k sviatosti zmierenia a **aktívnejšiu účasť na Eucharistii**, predovšetkým na nedeľnej svätej omši. S takouto vnútornou dispozíciou vstúpme do kajúcej atmosféry Pôstneho obdobia. Nech nás pri tom sprevádza blahoslavená Panna Mária, Príčina našej radosti, a nech nás posilňuje v úsilí oslobodiť si svoje srdce z otroctva hriechu a navždy z neho urobiť „živé Božie tabernákulum“.

- Ako to vyzerá s našou účasťou na sv. omšiach cez týždeň?
- A čo tak iniciovať nejaké biblické modlitbové stretnutie?

Niektoré dôležité prvky saleziánskej cesty pokánia

1. **Nesťážovať sa, nešomrať** – snažiť sa každý deň povedať niečo pozitívne, niekoho povzbudiť. A to v oblasti spoločenstva, ale i politiky. „Salezián je pripravený znášať teplo i zimu, hlad a smäd, námahy a opovrhovanie, keď ide o Božiu slávu a o spásu duší.“
2. **Pracovať**. Don Bosco hovorieval: „Nebudte nečinní, ak nepracujete vy, pracuje diabol. Práca! Práca!“ Dnes ešte viac rozumieme, že je práca fyzická a intelektuálna. A taktiež v živote spolupracovníka môže byť práca konkrétna alebo práca duchovná. Charakteristikou synov dona Bosca však boli vyhrnuté rukávy, nielen zopnuté ruky (Tu nejde o prednosť práce pred modlitbou, ale o to, aby sme sa s ľahkosťou nezbavovali aktivity sľubujúc, že to nahradíme modlitbou) Kto nevie pracovať, nie je salezián (MB 19,XV)
3. **Poriadok**. Ráno vstanem skôr – prípadne večer pôjdem spať skôr.
4. Odmietnem to, čo mi prekáža byť veľkodušným – nejaký komfort navyše, pohodlie. Nahradili sme slovo sebaovládanie slovom miernosť, ale nezabúdajme: pod slovom temperanza **don Bosco mal na mysli ochotu obetovať sa**. „Ak tu bude práca a ochota obetovať sa, tak Kongregácia bude kvitnúť, ... ak začne vyhľadávanie pohodlia a blahobytu, to je koniec tejto Kongregácie.“ (parafráza výrokov dona Bosca)
5. Počas pôstu **budem disponovaný hľadať** každý týždeň nejaké miesto, kde by som mohol pomôcť, poslúžiť, budem sa zaujímať, pýtať iných v stredu, u saleziánov u sestier.
6. Budem **pracovať na svojej povahe** – aby som bol skromný, jednoduchý, nenáročný a predovšetkým radostný
7. Budem **pracovať bez nároku na odmenu** – nebudem si žiadať ani uznanie, ani pochvalu a ocenenie, ani bezprostredný úspech

Malý dodatok z cirkevnej tradície (Z homílií Sv. Bernarda, voľný preklad)

Štyridsaťdňový pôst, moji drahí bratia, nie je niečo súkromné, dodržiavajú ho všetci, ktorí sa k nám pripájajú vo vyznávaní tej istej viery. Nie je to bez dôvodu, že Kristov pôst by mal byť spoločným zachovávaním všetkých kresťanov. Čo je rozumnejšie, než to, že údy tela robia to, čo vidia robiť hlavu. Ak sme dostali účasť na jeho dobre, prečo by sme nemali mať účasť na zle (ktoré podstúpil).

Nebolo by to od nás zbabelé oslobodiť sa od všetkých bolestných vecí, ktoré podstúpil a podieľať sa s ním len na všetkom, čo je príjemné? S takýmito postojmi sme nevhodnými údmi tela, ktorého on je hlava ... Je to pre nás tak veľa postiť sa s Kristom, keď čakáme, že s ním budeme sedieť za stolom jeho Otca? Je to veľa, keď údy trpia spolu s hlavou, keď očakávame, že sa jedného dňa staneme účastníkmi slávy s ním? Naopak, šťastný je človek, ktorý nasleduje takého Učiteľa. ...

Preto, moji drahí bratia, ak nás len chuť priviedla k tomu, že sme pohoršili Boha, nech sa postí len chuť, a bude to stačiť. Ale ak aj ostatné údy zhrešili, nech sa tiež postia. Nech sa oko postí, ak bolo príčinou hriechu pre dušu; nech sa postí ucho, jazyk, ruka i samotná dušu. Nech sa oko postí, aby nevidelo predmety, ktoré sú len na to, aby vzbudili zvedavosť a márnivosť; nech teraz v pokore obmedzí svoje pozeranie, veď predtým blúdilo kade tade a čo našlo, to spôsobilo vinu.

Nech sa tvoje ucho postí od počúvania planých príbehov a slov, ktoré nemajú žiadny vzťah k spásu. Nech sa jazyk postí od posudzovania a reptania, od zbytočných a svätokrádežných rečí; niekedy dokonca, z úcty k svätému mlčaniu, nech nehovorí ani to, čo sa zdá byť potrebné a užitočné. Nech sa postí aj tvoja ruka pred neužitočnými skutkami a všetkým čo robíš svojvoľne. Ale predovšetkým pôst duše od hriechu a od konania vlastnej vôle (a nie Božej.) ... Postite sa od toho, čo je samo o sebe dovolené, aby ste dostali odpustenie za to, čo ste predtým urobili nedovolené. Vykúpte večný pôst krátkym, dočasným. Pretože sme si zaslúžili pekelné ohne, kde nebude jedlo, žiadna útecha, žiadny koniec; kde boháč žobre o kvapku vody a nie je hoden ju prijať. ... Pridávam ďalšiu výhodu, ktorá vyplýva zo skúsenosti, ktorú, dúfam, že sa nemýlim, dobre poznáte. Pôst dáva zbožnosť a dôveru modlitbe. Všimnite si, ako sú modlitba a pôst úzko prepojené. Modlitba nám dáva silu postiť sa, pôst nám umožňuje modliť sa. Pôst dodáva silu našej modlitbe, modlitba posväcuje náš pôst a robí ho hodným prijatia pred Pánom.
